

Î N C H E I E R E

19 decembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Nicolae Clima
Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Rabceac Fiodor,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Rabceac Fiodor împotriva Guvernului RM privind încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 mai 2013, prin care a fost menținută hotărîrea Judecătoria Buiucani mun. Chișinău din 22 februarie 2013, prin care acțiunea a fost respinsă integral,

c o n s t a t ă :

La 06 iunie 2012, Rabceac Fiodor a depus cerere de chemare în judecată împotriva Guvernului RM privind încasarea a 40 000 000 lei prejudiciu moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, a fost privat de libertate de către Ministerul Afacerilor Interne al RSSM, aflînsu-se în detenție ilegală timp de unsprezece ani în regiunea Vorcuta și Mordovia, fiind reabilitat prin hotărîrile Plenului Curții Supreme de Justiție a RM la data de 18.12.1989 și 17.01.1994.

La data de 28.04.2012 a înaintat către Guvernul RM o cerere prealabilă conform prevederilor art. 14 Contenciosului Administrativ, cu privire la repararea prejudiciului moral asupra dreptului pretins, estimat la suma de 40.000.000 lei.

Menționează, că pe parcursul aflării sale în detenție a fost batjocorit și umilit din partea gardienilor penitenciarului, aflîndu-se timp îndelungat în condiții insuportabile, fiind rupt de familie și casă.

Consideră, că statul este obligat să suporte cheltuielile pentru prejudiciul moral în mărime de 40 000 000 lei.

Solicită reclamantul Rabceac Fiodor Lavrentie, să fie încasat din contul Guvernului Republicii Moldova în beneficiul său prejudiciul moral în mărime de 40 000 000 lei.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 26 iunie 2012 pricina civilă a fost strămutată pentru judecare în fond, conform competenței, la Judecătoria Buiucani mun. Chișinău.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 24 octombrie 2012 a fost respins recursul declarat de către Rabceac Fiodor și a fost menținută încheierea Curții de Apel Chișinău din 26 iunie 2012.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 22 februarie 2013 acțiunea a fost respinsă integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 mai 2013 a fost respins apelul declarat de Rabceac Fiodor și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 22 februarie 2013.

La 29 iulie 2013, Rabceac Fiodor a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 mai 2013, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 mai 2013 cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului, a invocat faptul că decizia instanței de apel este ilegală, bazată pe aplicarea eronată a normelor de drept procedural.

La data de 27 noiembrie 2013, intimatul Guvernul Republicii Moldova a depus referință, în care a indicat că argumentele invocate în cererea de recurs urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele inferioare, primind o apreciere corespunzătoare. Temeiurile de casare invocate în cererea de recurs în opinia Colegiului nu pot constitui temei de admitere a acestuia deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural.

Astfel, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica vreun temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de

drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reține că decizia contestată, cât și hotărârea primei instanțe au fost adoptate cu aplicarea corectă a legii materiale și cu respectarea legislației procedurale în vigoare, părților fiindu-le create condiții obiective și egale pentru exercitarea drepturilor sale procedurale.

Completul remarcă că potrivit art. 440 CPC, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 433 CPC.

În acest sens, completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), pe când în recursul declarat de Rabceac Fiodor, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, argumentele recursului nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3), (4) din CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Rabceac Fiodor, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de către Rabceac Fiodor se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii:

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță